

Посредством тези литературни произведения сръбскоезичната студентска аудитория се запознава с рецепирането на образа на Съседа (в случая сърбите) и свързаните с него смисли и място в огромното по обем и значение Вазово творчество. Литературните герои резонират славянофилските идеи, убеждения и представи на големия български писател. Славянофилски ориентирани в своята същност и нагласи, студентите – сърби в Косово – разширяват и обогатяват своите познания за рецепцията на сърбите, видени през погледа на Иван Вазов. Възприемането и прочитът на тези творби се осъществява с голям читателски и аналитичен интерес от страна на тази сръбскоезична аудитория. По този начин се реализира протичането на диалога между двете култури – българска и сръбска, и се утвърждава практическото значение на лекцията като източник на ново литературно познание, необходимо за осмисляне и преосмисляне на историята, на миналото, на взаимоотношенията между двата народа – съседи. Тази форма на общуване на български преподавател със сръбска студентска аудитория е изключително позитивна за изграждането на мостове чрез тълкуване и анализ на създаденото и оставено от бележития български поет и писател литературно наследство. Чрез попадането си в тази студентска среда Вазовото творчество получава и една нова читателска аудитория, като благоприятства отварянето на двете съседни култури една към друга и конструктивния диалог между тях. Със своите послания и апели творчеството на Вазов допринася за обособяването на регионална южнославянска литература, призвана да поддържа славянската идея и единението на двата славянски народа: българи и сърби в културно-историческото им взаимно опознаване.

Библиография. Бележки

Вазов, Ив. Събрани съчинения в 22 тома. – София, 1979.

¹ По всяка вероятност става дума за полковник Никола Иванов, военен министър по това време.